

LBRIS

We know
books

IULIAN CHIFU

Reconfigurarea securității și a Relațiilor Internaționale în Secolul 21

VOLUMUL 4

Războiul de agresiune
pe scară largă în Ucraina,
în plin secol 21

Cuprins

Introducere.....	5
I. Schimbarea lumii. Semnalele dinainte de conflictul din Ucraina.....	13
1. Multilateralismul, democrația, concertul puterilor: Liniile roșii ale Rusiei.....	13
2. Când tehnologia și <i>social media</i> întâlnesc Covid-19. Relativizarea adevărului și soarta <i>social media</i>	31
3. Securitate tehnologică. Un nou domeniu, de strictă actualitate, al securității viitorului.....	46
5. Arii de convergență și divergență în abordarea Uniunii Europene și a Statelor Unite, cu impact asupra arhitecturii de securitate globale și regionale.....	80
6. Principiul „indivizibilității securității” – surse, motivații, relevanță.....	106
7. Un semnal necesar: reluarea extinderii Occidentului.....	123
II. Interdependențe complexe: AUKUS, Afganistan, Evergrande în perioada invaziei ruse în Ucraina.....	127
1. Coșmarul încheierii unui război lung. Afganistan 2021 relansează terorismul și războiul civil în centrul Asiei.....	136
2. AUKUS – QUAD versus China: rivalitatea din Pacific.....	154
3. Evergrande – industria imobiliară antrenează China și lumea în recesiune.....	162

III. Preludiul și motivațiile Războiului lui Putin cu lumea	170
1. Summitul pentru Democrație al președintelui Biden. Coeziunea democratică și principiul dușmanului comun . . .	171
2. Situația economică și demografică a Rusiei înaintea declanșării conflictului. Perspective	179
3. Rusia va rămâne o amenințare pentru Ucraina și Occident, cât timp nu e înfrântă în luptă directă	186
4. Răspunsul Rusiei lui Putin către SUA: o pace mai grea și mai costisitoare decât un război	190
5. Războiul de necâștigat în Ucraina, pe care Rusia lui Putin nu-l poate pierde	196
6. Marea Dilemă: atacă Rusia Ucraina?	206
7. De la Pactul de Oțel dintre Italia și Germania la Prietenia ruso-chineză consolidată	214
8. Atacul Rusiei asupra Ucrainei: dezvăluirile serviciilor de <i>intelligence</i> americane	222
9. Obsesia grandorii Rusiei lui Putin: refacerea Uniunii Sovietice la Centenar	230
IV. Războiul etern pentru salvarea putinismului și puterea lui Putin în Rusia	238
1. „Suntem în război cu Occidentul. Ordinea europeană de securitate este ilegală” – Serghei Karaganov	238
2. Perspectiva unei înfrângerii anunțate sau a unor riscuri extreme asumate de Rusia lui Putin	246
3. Strategia lui Putin pentru a domina lumea: crearea de crize suprapuse și interdependente în cascadă. Soluția Churchill: „Sânge, trudă, lacrimi și sudoare”	254
4. Distrugerea totală, alungarea civililor, măcelărirea oricărei rezistențe: modelele Groznai și Alep mutate în Ucraina pentru capitularea necondiționată	263
5. Coalizarea lumii împotriva Rusiei lui Putin	269
6. Minciuna, falsul istoric și factual în discursul lui Vladimir Putin din 9 mai 2022	277

7. Sub îmbrățișarea ursului: de ce Putin nu a pierdut încă.285
8. Delir și mesianism în discursul lui Putin la anexarea regiunilor ucrainene ocupate: dușmanul e Occidentul!290
9. Realități, iluzii și joc de umbre în discursul lui Putin. Semnificația unei decizii la risc maxim.298
10. Războiul perpetuu, fără sfârșit al Rusiei în Ucraina.311

V. Miracolul ucrainean318

1. Ucraina – de la Patria sovietică la propriul său Mare Război pentru Apărarea Patriei.318
2. Miracolul ucrainean: cum au blocat înaintarea și cum au stopat invazia rusă.322
3. Strategii și contrastrategii în confruntarea Rusia-Occident din jurul Ucrainei.329
4. Politica lui Putin în Ucraina: războiul distructiv, de uzură, urât, fără obiective, de dragul războiului339
5. Rusia lui Putin și războiul ideologic împotriva lumii.353
6. „Războiul ciudat“ al Rusiei lui Putin în Ucraina. Definiția victoriei pentru Rusia neoimperialistă și formulele de ieșire cu *safe face* a lui Putin din coșmarul ucrainean369
7. Retragerea din Herson: muniție pentru moralul ucrainenilor și eșec în războiul imagologic al lui Putin.380
8. Lovitura asupra podului peste strâmtoarea Kerci: declanșatorul luptelor interne în Rusia lui Putin386
9. Timothy Snyder: de ce este importantă victoria Ucrainei pentru lume?394

VI. China lui Xi: neliniștile Rusiei și inconsecvențele unui vasal. . . 398

1. Complexitatea relațiilor SUA-China: definirea lumii postpandemie.398
2. Comunismul hibrid al Chinei – tensiuni, evoluții, limite. Perspectivele schimbării de regim.417
3. China, de la autocrația Partidului unic la dictatura unipersonală a lui Xi431
4. Întrevederea dintre Xi și Biden: gestionarea competiției dintre China și SUA pentru a nu cădea în război.437

5. China – UE: dialogul surzilor și pragmatismul chinez față de Rusia445
6. Controversata vizită a cancelarului Olaf Scholz la Beijing: egoism economic sau salvarea economică a Germaniei și a Europei452

VII. SUA, UE, Occidentul Colectiv față cu criza ucraineană. 466

1. Moartea modelului liberal al securității prin interdependență466
2. Fukuyama: național-liberalismul revenit în prim-planul lumii de după războiul lui Putin în Ucraina469
3. NATO și lecțiile războiului de agresiune pe scară largă al Rusiei lui Putin în Ucraina.....475
4. Strategia Națională de Apărare a SUA: China, Rusia și dinamica complexă a escaladării pe baze tehnologice482
5. Strategia de Securitate Națională a SUA 2022: democrație versus autocrație, cu China și Rusia inamici declarați.499
6. „Coerciție nucleară“ și „prima utilizare limitată a armei nucleare“ – schimbări în Revista Posturii Nucleare a Administrației Biden508
7. Strategia SUA față de regiunea Mării Negre518
8. Alegerile americane *midterm*: referendum anti-Trump, cu bani democrați523
9. Rusia-China-India: nelămuriri și ambiguități în triumphiul „Restului“ lumii528
10. Lecțiile Ucrainei. Perspectiva rezilienței societale europene în susținerea Kievului pe termen lung.....532

VIII. Perspectivele lumii post-Putin 543

1. Ucraina și sfârșitul stabilității.543
2. Strategiile de scurtcircuitare a războiului de uzură al Rusiei în Ucraina563
3. Evaluări prospective asupra războiului Rusiei în Ucraina și a lumii de mâine571

4. Lumea post-Putin	582
5. Succesiunea și moștenirea lui Putin.....	586
6. Modalități de construcție a unei securități permanente în Regiunea Extinsă a Mării Negre	596
7. Variabile psihologice și <i>high moral ground</i> : unde se oprește logica lui Richard Haas în încheierea conflictului din Ucraina	608

I. Schimbarea lumii. Semnalele dinainte de conflictul din Ucraina

Războiul pe scară largă al Rusiei în Ucraina nu s-a produs pe un teren viran. Turbulențele și nemulțumirile preexistau în sistem, ca și schimbările majore și democratizarea lumii în care orice stat, cu indiferent câtă putere, influența evoluțiile mari, strategice – vezi numai cazul blocării accederii Macedoniei de Nord la NATO, după 2008, de către Grecia sau, ulterior, în UE, de către Bulgaria; blocajul Olandei pentru extinderea Schengen, ulterior al Austriei, în 2022, la final. Totuși, acestea au fost premise care au permis calculele greșite ale haosului și lipsei de coeziune a Occidentului Colectiv, a lipsei de susținere reciprocă și a diferențelor care vor juca rolul dominant în cazul unei reacții față de neimaginabilul: Război total, pe scară largă, în Europa, în plin secol 21.

1. Multilateralismul, democrația, concertul puterilor: Liniile roșii ale Rusiei¹

Dezbaterea pentru reșezarea lumii este în curs. Diferite state propun abordări și soluții nuanțate, care ar permite **o mai bună**

¹ Publicat în Buletinul UNAp, vol. 10, nr. 2, iunie 2021, pp. 19-26.

influențare și determinare a guvernantei globale în funcție de propriile interese. Conceptele sunt relativizate, iar **revizionismul se ascunde cu grijă sub temele clasice și binevenite ale respectului pentru regulile și angajamentele internaționale.** Tot așa cum este cazul **democrației**, îmbrățișată de toți actorii internaționali și care face obiectul a numeroase interpretări și relativizări din partea mai multor actori. **Multilateralismul** nu pare să aibă același înțeles pentru diferiți actori, iar noile inițiative sunt contestate de pe pozițiile celor care se tem să nu fie lăsați deoparte în **marile dezbateri despre lumea viitoare.** Însă, de fapt, **continuitatea** va juca un rol, va exista un sistem sofisticat care va cuprinde toate alternativele, iar privilegierea unei forme sau a alteia este doar o chestiune de alegere globală, de atractivitate și de influență a unui proiect sau a altuia, a unui model sau a altuia. Acest **model de coexistență a cercurilor multiple** ar putea fi provocat de **noile inițiative** și de influența lor, de numărul de participanți și de amprenta lor geopolitică la nivel global.

Alternative teoretice pentru conducerea lumii

Modul în care sunt organizate **relațiile internaționale și securitatea globală este o preocupare care durează de veacuri.** De fapt, întreaga dezbateră privind **alternativele** este una care depinde de mai multe linii de gândire, care au creat doctrine diferite. Din punct de vedere teoretic, **toate modelele sunt la fel de interesante**, cu plusuri și minusuri. Dar, în viața reală, fiecare model depinde de situația reală din lume la un moment dat, cuantificând **realitățile și relațiile de putere** dintre marii actori, liniile de gândire și modelele considerate apropiate de realități și care urmăresc tendințele și evoluțiile.

La **nivel teoretic**, modelele de gestionare a relațiilor internaționale se bazează pe câteva opțiuni, foarte puține, de altfel:

- **Lumea G0** – fiecare pentru el însuși, Lumea nimănui², un nivel ridicat de anarhie cu unele reguli locale sau regionale introduse în zonele în care există un actor important și care are interese esențiale, voința de a gestiona și de a respecta regulile, dar mai ales suficiente resurse pentru a face ca aceste reguli să fie aplicate. Sub rezerva unei provocări consecvente.
- **Lumea hegemonică** – o singură putere dominantă, cu suficientă forță, resurse și determinare pentru a modela și gestiona sistemul. Sistemul este deschis la contestațiile din partea puterilor în creștere sau a alianțelor dintre diferiți actori, iar sistemul poate funcționa atât timp cât există o cooperare cu alte mari puteri din sistem sau când există suficientă capacitate de a aplica regulile impuse sistemului.
- **Politicele de Mare Putere – Concertul Puterilor – Bipolarismul** – sunt soluții din aceeași familie, cu nuanțe. **Politica de Mare Putere** se traduce prin înclinația unor actori majori, marile puteri, de a-și acorda respect reciproc și de a încheia o înțelegere în cadrul unui **Big Bargain** pe seama altor actori internaționali, în loc să facă război, atunci când acest lucru este posibil.

Concertul Puterilor se referă la Concertul European istoric al Puterilor, și înseamnă că unele mari puteri, recunoscându-și reciproc statutul și interesele, negociază o abordare comună a lumii, reguli comune de cooperare, impuse, ulterior, tuturor actorilor internaționali.

Bipolarismul este situația în care lumea este împărțită în două, pe baza diferențelor ideologice și a modelelor opuse, iar aceste falii creează două blocuri care se confruntă între ele

² Kupchan, Charles A, *No One's World. The West, The Rising Rest and the Coming Global Turn*, Oxford University Press, 2013, ISBN 978-0-19-973939-4, 258 p.; Bremmer Ian, *Every Nation for Itself. Winners and Losers in a G0 World*, Portfolio Penguin, 2012, ISBN 978-1-59184-468-6, 229 p.

fără a implica cele două Mari Puteri, care sunt centrul de coagulare și matricea celor două blocuri. Regulile și înțelegerile provin tot din negocierea celor doi actori principali, singurele superputeri sau mari puteri din sistem.

- **Multilateralismul** – înseamnă implicarea în orice decizie internațională a tuturor statelor care sunt actori internaționali, pe picior de egalitate în cadrul dezbaterii – suveranitate egală –, prin reprezentare proporțională cu interesele, contribuțiile financiare într-o cauză, capacitățile militare implicate, preferințe exprimate individual, vot majoritar, democrație și dezbateri universale.

Toate modelele teoretice au condiții clare pentru a fi dominante și prezente pe scena internațională:

G0 sau lumea anarhică este forma naturală de evoluție a lumii, atunci când fiecare actor este înclinat să își urmeze propriile reguli și interese, adaptând relațiile cu alți actori și propriile preferințe, fără ca altcineva să impună un model dominant sau reguli sistemului. Este reflectarea vie a libertății în sistem. Este ceea ce avem de obicei în arena internațională nestructurată.

Lumea hegemonică are nevoie de o putere majoră, cu suficiente resurse și voință pentru a gestiona lumea la scară largă, pentru a-și impune viziunile și modelele și pentru a impune regulile pe care le-a creat. Există referințe pentru perioada de după căderea Zidului Berlinului, SUA fiind hegemonă în sistem. Dar modelul este mai frecvent în lumea Imperiului Roman, a lumii grecești, în vremurile marilor imperii care acopereau lumea cunoscută cu regulile și puterea lor militară, cu capacitatea lor de a proiecta puterea și normele și de a le impune.

Concertul puterilor pare a fi cea mai naturală formă de aranjament atunci când există conștiința de a oferi unul și de a evita conflictele de mare intensitate, dar se bazează și pe nivelul de **putere geopolitică** al principalilor actori, precum și pe **voința și determinarea** acestora de a se implica mai mult decât pentru a-și apăra

interesele individuale imediate. Am avut câteva încercări, dar modelul nu a evitat războiul (cu excepția unor perioade scurte de timp, mai puțin de o generație). Iar acest lucru este posibil atât timp cât **diferența de potențial dintre acei jucători mari**, actori mari, și cei mici este suficientă pentru a impune abordarea dominantă convenită fără prea multă durere și costuri.

Concertul european al puterilor de la Viena, din 1815, **reuniunea de la Yalta** dintre SUA, Uniunea Sovietică și Marea Britanie, precum și formula membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate, cu drept de veto, ar putea fi două modele pentru a evalua o perspectivă de tipul Concertul puterilor. **Pactul secret Ribbentrop-Molotov** din 1939 și perioada Războiului Rece ar putea fi momente de bipolarism și sfere de influență convenite de comun acord, cu **politica de Mare Putere** și **Marile Târguri asumate** pe seama altor actori.

Nu în ultimul rând, **dezbaterele Adunării Generale** a ONU și regulile de votare a rezoluțiilor fără caracter obligatoriu reflectă **multilateralismul**. Acesta se regăsește la nivelul UE, NATO și al numeroase instituții și organizații internaționale.

Liniile roșii ale Rusiei. O teorie de aplicare a regulilor la nivel internațional global

La 21 aprilie 2021, **președintele Rusiei, Vladimir Putin, a ținut** un discurs în fața Adunării Federale³ care a devenit celebru datorită referirilor la „liniile roșii” care nu trebuie depășite. Criticând faptul că „*colegii occidentali s-au încăpățânat să respingă numeroasele propuneri ale Rusiei*”⁴, președintele Putin a remarcat că „*mișcările neprietenoase față de Rusia au continuat, de asemenea, fără încetare.*”

³ Vladimir, Putin, *Presidential Address to the Federal Assembly*, Manezh Central Exhibition Hall, April 21, 2021, at <http://en.kremlin.ru/events/president/news/65418>.

⁴ Idem.

Unele țări au preluat o rutină nepotrivită în care se iau de Rusia pentru orice motiv, cel mai adesea, fără niciun motiv. Este un fel de nou sport al celui care strigă cel mai tare⁵.

În acest cadru și context, președintele Putin a făcut celebra sa declarație:

„Ne dorim cu adevărat să menținem relații bune cu toți cei implicați în comunicarea internațională, inclusiv, apropo, cu cei cu care nu ne-am înțeles în ultima vreme, ca să nu spunem altfel. Chiar nu vrem să ardem punți. Dar dacă cineva confundă bunele noastre intenții cu indiferența sau slăbiciunea și intenționează să ardă sau chiar să arunce în aer aceste punți, trebuie să știe că **răspunsul Rusiei va fi asimetric, rapid și dur.**

Cei care se află în spatele **provocărilor care amenință interesele fundamentale ale securității noastre** vor regreta ceea ce au făcut așa cum nu au mai regretat nimic de mult timp.

În același timp, trebuie doar să precizez că avem suficientă răbdare, responsabilitate, profesionalism, încredere în noi înșine și certitudine în cauza noastră, precum și bun-simț, atunci când luăm o decizie de orice fel. Dar sper că **nimeni nu se va gândi să treacă «linia roșie» în ceea ce privește Rusia. Noi înșine vom stabili în fiecare caz specific unde va fi trasată**⁶.

Astfel, **liniile roșii invocate** sunt legate, în declarația lui Vladimir Putin, de arderea sau aruncarea în aer a **relațiilor** – lipsa de comunicare sau izolarea Rusiei pe scena internațională –, **provocări care amenință interesele fundamentale privind securitatea Rusiei**. Rusia va stabili în **mod unilateral** aceste linii roșii și le va aplica, iar aceste linii roșii vor fi stabilite de la caz la caz, **implicând o amenințare clară venită din partea Rusiei** pentru un **răspuns asimetric, rapid și dur**. Această abordare ar putea fi prezentată cu ușurință ca o **amenințare directă de utilizare a forței în afacerile internaționale**.

⁵ Ibidem.

⁶ Ibidem.

Și am putut vedea acest lucru în toate mijloacele de informare în masă din Occident. BBC a interpretat că **Putin a avertizat Occidentul**⁷, iar purtătorul de cuvânt al președintelui Putin, Dmitri Peskov, a descris ulterior „liniile roșii” ca fiind „**interesele noastre de securitate externă, interesele noastre de securitate internă de a preveni orice interferență externă**, fie în alegerile noastre, fie în alte procese politice interne”.⁸ În altă ordine de idei, discutarea „**răspunsului asimetric**” al Rusiei la acțiunile occidentale este o declarație veche, dar este prima dată când avem menționarea **liniilor roșii existente**⁹. Nu se menționează substanța liniilor roșii invocate, mai mult, declarația permite Rusiei să facă din aceste linii roșii **o țintă mobilă**, adică să le adapteze în funcție de propria voință unilaterală. În același timp, fără **o definiție clară a liniilor roșii ale Rusiei**, cum ar putea fi acestea respectate vreodată de cineva?

Originea referinței la liniile roșii (francezii au liniile galbene, în același scop – *les lignes jaunes*) provine din 1928, când la 31 iulie a fost semnat Red Line Agreement¹⁰, un acord între partenerii de la Iraq Petroleum Company de **a nu căuta în mod independent interese petroliere în Imperiul Otoman, aflat în declin**, de a nu trece linia arbitrară dată, stabilită în împărțirea unui spațiu. În termeni reali, aceasta înseamnă **stabilirea unei condiții care nu trebuie contestată, și amenințarea cu folosirea forței și costuri uriașe pentru cei care încalcă această condiție**. Or, în dreptul

⁷ BBC, *Putin warns of tough Russian action if West crosses 'red line'*, 21 April 2021, at <https://www.bbc.com/news/world-europe-56828813>.

⁸ *Ibidem*.

⁹ Nikola, Mikovici, *What are Russia's red lines?*, CGTN, 22 April 2021, at <https://news.cgtn.com/news/2021-04-22/What-are-Russia-s-red-lines--ZF1SXkzoWc/index.html>.

¹⁰ Ali, Haq, *Once Upon a Red Line: The Iraq Petroleum Company Story*, 6 April 2013, *GeoExpro*, la <https://www.geoexpro.com/articles/2013/06/once-upon-a-red-line-the-iraq-petroleum-company-story>. To cross the red line means passing the point of no return.

internațional, **liniile roșii sunt interzise în sine**, deoarece acestea consacra o **condiție unilaterală și amenințarea cu utilizarea forței** împotriva unui actor internațional.

În altă ordine de idei, există **un al doilea sens**, folosit, de exemplu, de președintele Barack Obama în legătură cu **utilizarea armelor chimice de către Siria**¹¹. Acesta este legat de respectarea dreptului internațional, a regulilor internaționale stabilite și a angajamentelor unei țări și stabilește **o limită în timp** sau **un ultimatum** pentru a se retrage dintr-o astfel de poziție și a reveni **în limitele unei poziții**, ale unui **comportament sau ale unor reguli convenite**, în caz contrar, urmând **să suporte consecințele**. Cele două interpretări sunt opuse, deoarece ultima este cea care urmărește să determine pe toată lumea să **respecte dreptul internațional** și angajamentele asumate, cu bună-credință, *bona fides*, sau să suporte consecințele – fără a implica în mod necesar utilizarea forței, cealaltă fiind **o revendicare unilaterală și amenințarea cu utilizarea forței**.

¹¹ On August 20, 2012, President Barack Obama used the phrase „red line“ in reference to the use of chemical weapons in the Syrian civil war, saying, „We have been very clear to the Assad regime, but also to other players on the ground, that a red line for us is we start seeing a whole bunch of chemical weapons moving around or being utilized“. When the Ghouta chemical attacks occurred. Obama then clarified „I didn't set a red line. The world set a red line when governments representing 98 percent of the world's population said the use of chemical weapons are abhorrent and passed a treaty forbidding their use even when countries are engaged in war“, a reference to the Chemical Weapons Convention. See Michele Richinick, *Obama: 'I didn't set a red line, the world set a red line'*, MSNBC, September 4, 2013, <https://www.msnbc.com/morning-joe/obama-i-didnt-set-red-line-the-world-msna155636>; Smith, Roff, „Red line“, National Geographic News, 7 May 2013, <https://www.nationalgeographic.com/culture/article/130507-red-line-obama-syria-mccain-chemical-weapons>; Ben, Zimmer, *The Long History of the Phrase 'Red Line'*, The Wall Street Journal, July 19, 2013, at <https://www.wsj.com/articles/SB10001424127887323993804578612210634238812>; Wordsworth Dot, *What, exactly, is a 'red line'?*, The Spectator Magazine, 8 June 2013, at <https://www.spectator.co.uk/article/what-exactly-is-a-red-line->.

Astfel, **liniile roșii ale Rusiei** sunt direct legate de o **abordare unilaterală**, ilegală conform Cartei ONU, condamnată de dreptul internațional, inclusiv prin referirile la **amenințarea cu utilizarea forței**. Linia roșie folosită de președintele Obama este legată de **aplicarea dreptului internațional**, de angajamentele țărilor și de semnarea unui tratat internațional, făcând parte din **principiul bona fides**, al respectării cu bună-credință a angajamentelor asumate. Din acest punct avem o ilustrare a antagonismului dintre **dreptul forței**, în primul caz, și **forța legii**, în cel de-al doilea.

Serghei Lavrov și „multilateralismul adevărat” în cadrul Consiliului de Securitate al ONU

Un fel de clarificare legată de **liniile roșii ale Rusiei** invocate în discursul lui Vladimir Putin despre Starea Națiunii, din 21 aprilie 2021, ar putea fi găsită în **declarația făcută de Serghei Lavrov** la dezbaterea *online* organizată de China, în poziția sa de președinte în exercițiu al Consiliului de Securitate, la 7 mai 2021. În acel discurs, care ar fi trebuit să se axeze pe o **dezbateră despre multilateralism**, ministrul Afacerilor Externe al Federației Ruse a subliniat¹² propria sa viziune și pe cea a Rusiei asupra „**multilateralismului adevărat**”:

„Este clar că perspectivele de dezvoltare durabilă și previzibilă a comunității internaționale sunt direct legate de capacitatea noastră de a găsi soluții eficiente la problemele comune și de disponibilitatea noastră de a exercita un leadership colectiv pentru ca adevăratul multilateralism să prevaleze”¹³.

¹² Sergey, Lavrov, *Foreign Minister Sergey Lavrov's remarks at the meeting of the UN Security Council, "Maintenance of international peace and security: Upholding multilateralism and the United Nations-centred international system"*, held via videoconference, Moscow, May 7, 2021, https://www.mid.ru/en/posledniye_dobavleneniye/-/asset_publisher/MCZ7HQUMdqBY/content/id/4721942

¹³ Sergey, Lavrov, *Op.cit.*

Liniiile roșii, descrise de Lavrov și de Rusia, sunt: toate regulile internaționale ar trebui stabilite în cadrul ONU, **Rusia având drept de veto** în toate problemele, inclusiv în Noua Ordine Mondială:¹⁴

*„Rusia, la fel ca majoritatea țărilor, este convinsă că o astfel de activitate trebuie să se desfășoare exclusiv pe baza **normelor universale recunoscute ale dreptului internațional**. (...) Organizația Națiunilor Unite trebuie să servească drept platformă-cheie pentru coordonarea eforturilor: este coloana vertebrală a ordinii globale moderne, unde sunt reprezentate toate statele independente. Astăzi, legitimitatea sa unică și capacitățile sale unice sunt deosebit de necesare. **Principiile de bază ale dreptului internațional**, consacrate în Carta ONU, au rezistat testului timpului. Rusia face apel la toate statele să respecte **necondiționat scopurile și principiile Cartei** (...)“¹⁵.*

Rusia dorește să revină la **acordurile de la Yalta** și la **politica marilor puteri**, a **Marelui Târg**, pentru a rezolva lumea de mâine, amintind propunerea lui Vladimir Putin de reunire a **membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU** pentru această înțelegere sau cel puțin o reuniune SUA-Rusia pentru a stabili regulile jocului în viitor. Dar, în același timp, **limitele respectării statu-quo-ului** sunt date de „un echilibru stabil al intereselor“ și de „noile realități“¹⁶ care ar putea face loc revizionismului sub o altă etichetă:

*„Este necesar să se **păstreze baza juridică recunoscută la nivel internațional** pentru a construi un echilibru stabil de interese care să răspundă noilor realități.(...) Ce ar putea fi mai firesc decât să discutăm despre sarcinile de consolidare a multilateralismului la ONU? (...) Acest lucru dezvăluie, de asemenea, **adevărata atitudine a Occidentului față de multilateralism și ONU**, pe care nu o*

¹⁴ Iulian, Chifu, *Ucenicii vrăjitori care desenează lumea de mâine cu mâna: supra-simplificare și paseism*, Adevărul, 19 mai 2021, la adev.ro/qtc7w3.

¹⁵ Sergey, Larov, *Op.cit.*

¹⁶ Iulian, Chifu, *Multilateralismul Rusiei: Concertul de Putere de la Yalta, sfere de influență și veto în afacerile globale*, Adevărul, 11 mai 2021, adev.ro/qsxepm.